

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5CdoR/4/2026
Identifikačné číslo spisu: 8125204090
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Halušková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:8125204090.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletú F. X., narodenú XX. E. XXXX, bytom pri otcovi, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, dieťa matky Mgr. Z. X., narodenej XX. O. XXXX, J., F. X, zastúpenej advokátkou JUDr. Martinou Kožárovou Jenčovou, Prešov, Slovenská 69 a otca Ing. E. X., narodeného XX. E. XXXX, F., H. XXXX/XX, zastúpeného advokátkou JUDr. Míriam Jachymovou, Košice, Pražská 4, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29P/88/2025, o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu Prešov z 29. júla 2025 sp. zn. 24CoP/59/2025, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 05. júna 2025 č. k. 29P/88/2025-80 o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia doručenom okresnému súdu 29. 05. 2025 rozhodol tak, že I. výrokom nariadil Diagnostickému centru, Skalka 36, 013 11 Lietavská Lúčka dočasne odovzdať mal. F. X., nar. XX. XX. XXXX do starostlivosti otca, II. výrokom uložil matke povinnosť prispievať na výživu mal. F. X.F., nar. XX. XX. XXXX sumou vo výške 200 eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám otca vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc vykonateľnosťou tohto uznesenia, III. výrokom upravil styk mal. F. s matkou tak, že matka je oprávnená stretávať sa s mal. F. X., nar. XX. XX. XXXX každú párnú sobotu v roku od 14:00 hod. do 18:00 hod. a každú nepárnu nedeľu v roku od 14:00 hod. do 18:00 hod. s tým, že matka si maloletú F. v stanovenom čase prevezme od otca maloletej v mieste bydliska otca a v stanovenom čase na tom istom mieste maloletú odovzdá otcovi, otec je povinný maloletú F. na stretnutie s matkou riadne pripraviť. Výrokom IV. rozhodol, že toto neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o úpravu práv a povinností vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29P/113/2024, a konania o úprave styku matky s maloletou F. vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 29P/94/2025. V. výrokom zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 13. 12. 2024 č. k. 29P/288/2024-20.

1.1. Z dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplynulo, že na Okresnom súde Prešov je pod sp. zn. 29P/113/2024 vedené konanie o úprave práv a povinností k maloletej. V tomto konaní bol dňa 04. júna 2025 vyhlásený rozsudok s enunciátom cit: „I. Mení rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 29C/178/2011-38 zo dňa 01. 02. 2012 v časti výchovy a výživy, rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 27P/315/2017 - 1504 zo dňa 21. 06. 2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 24CoP/96/2022 - 2558 zo dňa 27. 09. 2022 tak, že zveruje mal. F. do osobnej starostlivosti otca. II. Obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. III. Určuje matke prispievať na výživu maloletej sumou 200 Eur mesačne, ktoré bude platiť k rukám otca, vždy do 15.dňa v tom ktorom mesiaci odo dňa doručenia tohto rozsudku. IV. Otec je povinný informovať matku o zdravotnom stave maloletej, v akútnych prípadoch a pri úrazoch bezodkladne, v ostatných prípadoch do 28. dňa v každom mesiaci, ďalej je povinný informovať matku v podstatných veciach týkajúcich sa maloletej, najmä o školských výsledkoch maloletej, správaní v škole, voľnočasových aktivitách a záujmoch maloletej a podobne, a to formou mailu, ktorý zašle na adresu R..Z..R. a tiež formou telefonickou na telefónnom čísle XXXX XXX XXX. V. Úpravu styku matky s maloletou F. vylučuje na samostatné konanie. VI. Ukladá nad výchovou maloletej F. dohľad, ktorý bude vykonávať súd v súčinnosti s príslušným orgánom sociálnoprávnej ochrany podľa obvyklého pobytu dieťaťa, v spolupráci so školou, ktorú bude maloletá navštevovať, obcou, v ktorej bude mať maloletá obvyklý pobyt a tiež lekármi, ktorých ambulancie maloletá navštevuje. VII. Rodičia sú povinní uhradiť náhradu trov konania štátu vo výške 500 Eur každý, a to do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku, na účet Okresného súdu Prešov. VIII. V zostatku náhradu trov konania štátu nepriznáva. IX. Náhradu trov konania účastníkom nepriznáva“.

1.2. S odkazom na §§ 324 ods. 1 a 325 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba „CSP“), §§ 2 ods. 1, 2, 360 ods. 1, 2, 363, 366, 367 ods. 1 - 8 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (v ďalšom texte iba „CMP“) a na teoretické východiská rozhodovania o neodkladnom opatrení mal okresný súd s poukazom na dokazovanie vykonané v konaniach vedených na tom istom súde pod sp. zn. 29P/288/2024 a 29P/113/2024 za dôvodné upraviť rodičovské práva a povinnosti k maloletej na čas do právoplatnosti rozsudku zo dňa 04. 06. 2025 sp. zn. 29P/113/2024 neodkladným opatrením. Zohľadnil skutočnosť, že maloletej končí pobyt v Diagnostickom centre v Lietavskej Lúčke, v ktorom je umiestnená a nie je dôvodné jej premiestnenie do RC Zlaté Moravce, keďže ako dieťa s Aspergerovým syndrómom vyžaduje prednostne individuálny prístup, ktorý nie je možné v podmienkach zariadenia zabezpečiť. Otec pred súdom deklaroval, že psychickému stavu maloletej bude venovať pozornosť za pomoci lekárov, má dohodnuté termíny pre maloletú i pre seba.

1.3. Okresný súd upravil styk matky s maloletou, keďže z vykonaného dokazovania nevyplývala žiadna skutočnosť, ktorá by matku diskvalifikovala. Maloletá síce matku odmieta a prezentuje, že sa s ňou nechce stretávať, čo však podľa znalkyne nie je jej skutočná vôľa, resp. že nie je spôsobilá sa v týchto veciach náležite rozhodovať. Pokiaľ v minulosti otec maloletej bránil odísť k matke, alebo maloletá nechcela k matke ísť, bolo to v situácii, keď bola matka rezidenčný rodič a otec mal upravený styk s maloletou. V súčasnosti je situácia opačná. Otec vyžadujúci, aby matka rešpektovala rozhodnutie súdu ohľadom úpravy jeho styku s maloletou má tiež striktné dodržiavať rozhodnutie o úprave styku matky s dcérou. Po stretnutí s matkou dcéra odíde opäť k otcovi. Vzhľadom na uvedené okresný súd takto upravil styk matky a dcéry s tým, že o konečnej úprave styku bude rozhodnuté vo veci samej. Zároveň okresný súd rozhodol o zrušení neodkladného opatrenia nariadeného uznesením zo dňa 13. 12. 2024 č. k. 29P/288/2024-20.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie matky uznesením z 29. júla 2025 sp. zn. 24CoP/59/2025 rozhodol nasledovne cit.: „Mení uznesenie tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie v tomto znení: I. Nariaďuje otcovi odovzdať mal. F. do starostlivosti CDR - Detské krízové centrum Náruč, Zádubie 56, 010 03 Žilina, čím po dobu trvania nariadeného neodkladného opatrenia mení rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 29C/178/2011-38 zo dňa 01. 02. 2012 v časti zverenia mal. F. do osobnej starostlivosti matky. II. Po dobu trvania nariadeného neodkladného opatrenia zakazuje otcovi styk osobný, písomný, telefonický, prostredníctvom elektronickej komunikácie alebo inými prostriedkami s maloletou F.. III. Po dobu trvania nariadeného neodkladného opatrenia sa výživné rodičov na mal. F. neurčuje. IV. Toto neodkladné opatrenie bude trvať najdlhšie 6 mesiacov od odovzdania mal. F. do starostlivosti CDR - Detské krízové centrum Náruč, Zádubie 56, 010 03 Žilina.

V. Zrušuje uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 29P/288/2024-20 zo dňa 13. 12. 2024. VI. Dáva podnet súdu prvej inštancie na začatie konania o zásahu do rodičovských práv otca podľa § 38 Zákona o rodine. VII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania“.

2.1. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že rozsudkom zo dňa 4. 6. 2025 č. k. 29P/113/2024-1108 súd prvej inštancie zatiaľ neprávoplatne zveril mal. F. do osobnej starostlivosti otca vychádzajúc z toho, že dieťa absolútne odmieta matku a preferuje otca, ktorý je síce osobnostne nezrelý, silne antagonisticky nastavený voči matke, ale dieťa ho má rado a otec vie zabezpečiť základné potreby maloletej. Ďalším dôvodom pre zverenie otcovi bolo, že po ukončení diagnostického pobytu mal. F. v Diagnostickom centre Skalka, Lietavská Lúčka nebolo zistené žiadne zariadenie, ktoré by bolo pre maloletú vhodné vzhľadom na jej aktuálne zistenú diagnózu. Odvolací súd pri rozhodovaní prihliadol aj na názor mal. F., hoci s vedomím, že je ovplyvnený manipuláciou a silným konfliktom lojality zo strany otca, ako na to poukázala znalkyňa z odboru psychológia Mgr. Z. Z.Á., ktorá v uvedenom konaní vypracovala znalecký posudok č. 51/2024.

2.2. Maloletá F. bola v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia vypočutá súdom dňa 6. mája 2025. Uviedla, že sa chce vrátiť k otcovi, u mamy sa necíti bezpečne, odkedy po nej v decembri 2023 hodila kľúče. Poukázala na slovné hádky s mamou a problémy od doby, kedy začala vyjadrovať svoj názor. U otca cíti bezpečie, klud a prostredie, kde sa môže dobre vyvíjať. Odvolací súd s odkazom na ustálenú judikatúru uviedol, že ak je dieťa dostatočne rozumovo a emocionálne vyspelé, je potrebné jeho želanie pri hľadaní jeho najlepšieho záujmu považovať za zásadné. Zároveň nie je možné, aby všeobecné súdy bez ďalšieho prevzali postoj maloletého a svoje rozhodnutie založili iba na jeho želanie, a nie na starostlivom a komplexnom posúdení jeho záujmov. F. má XX rokov, jej názoru a želaniu byť zverená otcovi je potrebné venovať náležitú pozornosť. Na druhej strane treba poukázať na závery znalkyne, ktorá hodnotila osobnosť F. ako detinskú, sugestibilnú, ktorá preberá názory a postoje mienkotvornej osoby, ktorou sa stal otec. Znalkyňa na pojednávaní doplnila, že osobnosť F. má črty Aspergerovho syndrómu, charakteristické menšou flexibilitou, dieťa sa nevie samostatne orientovať v zložitých emocionálnych a sociálnych situáciách. Napriek fyzickému veku je dieťa nezrelejšie. Jeho mentálna kapacita pochopiť čo sa deje je oveľa nižšia, F. je uzavretá a dlhodobo sa krčovito drží svojho postoja. V neposlednom rade je jej názor výrazne ovplyvnený manipuláciou zo strany otca. Vzhľadom na uvedené bolo podľa odvolacieho súdu potrebné korigovať názor maloletej s prihliadnutím na ostatné kritériá jej najlepšieho záujmu. Odvolací súd si za účelom vyhodnotenia úrovne osobnej starostlivosti otca o mal. F. od času, kedy mu bola odovzdaná, vyžiadal správy od kolízneho opatrovníka. Vyplývajú z nich závažné okolnosti svedčiacie o tom, že otec pokračuje vo výchovnom pôsobení, ktoré už bolo v minulosti vyhodnotenú ako rozpornú so záujmom mal. F.. Otec od odovzdania mal. F. neumožnil jej styk s matkou určený súdom a matka nemá žiadnu možnosť kontaktovať dcéru. Otec rovnako neumožnil kolíznemu opatrovníkovi prešetriť pomery. Na výzvu odvolacieho súdu v odpovedi plnej invektív spochybnil odborníkmi určenú diagnózu mal. F. a nedal odpoveď na otázku, či s dcérou navštívil lekárov. Voči otcovi bolo vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. Odvolací súd vyslovil vážne obavy o bezpečie dieťaťa aj o bezpečie a stabilitu prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava.

2.3. Odvolací súd kontaktoval Detské krízové centrum Náruč, Žilina, ktoré má skúsenosti s prácou s deťmi s diagnostikovanými vývinovými poruchami autistického spektra a potvrdilo možnosť prijatia mal. F. na pobyt za účelom jej resocializácie. Zariadenie disponuje možnosťou umiestniť mal. F. do prostredia profesionálnych náhradných rodičov so zabezpečeným individuálnym prístupom, vzdelávaním a zdravotnou starostlivosťou.

2.4. Pri rozhodovaní bolo potrebné, ako uviedol odvolací súd, prihliadnuť aj na ostatné kritériá najlepšieho záujmu dieťaťa, akými sú úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečie dieťaťa, bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa zdržiava. Dospel k záveru, že nad želaním mal. F. prevažuje potreba vytvorenia prostredia, v ktorom bude v bezpečí a v ktorom bude zabezpečená adekvátna starostlivosť o ňu. V rodinnom prostredí otca zárukou zabezpečenia bezpečnosti a adekvátnej starostlivosti v súčasnosti nevidel, v rodinnom prostredí matky umiestnenie F. nie je v súčasnosti možné vzhľadom na úplné odmietanie jej osoby, potencované vplyvom otca a jeho manželky. Odvolací súd mal za to, že pre ochranu záujmov mal. F. je potrebné bezodkladne zmeniť úpravu pomerov a odovzdať ju do starostlivosti Detského krízového centra Náruč, kde bude mať vytvorené bezpečné prostredie pre svoj

vývin, zabezpečenú lekársku a terapeutickú starostlivosť, plnenie školskej dochádzky aj priestor pre poskytnutie pomoci so začlenením do bežného života s diagnózou, ktorá u nej bola potvrdená, aj priestor pre obnovenie a normalizáciu vzťahov s matkou, v súčasnosti vážne narušených.

2.5. Odvolací súd považoval za zrejmé, že mal. F. po umiestnení v centre bude potrebovať určitý čas na adaptáciu a interakcia s rodičmi by mohla byť v tomto procese kontraproduktívna. Preto otcovi (a jeho manželke samostatným uznesením) dočasne zakázal akýkoľvek kontakt s F. počas jej pobytu, aby sa postupne mohol nastaviť najvhodnejší režim stretávania sa s rodičmi a blízkymi osobami. Odvolací súd považoval toto opatrenie za nevyhnutné vzhľadom na postoj otca, ktorý závažne porušuje rodičovské práva a povinnosti, nerešpektuje stanoviská odborníkov ani súdne rozhodnutia a je nepriateľsky nastavený voči matke, s ktorou namiesto kooperácie a hľadania riešení zvädza „boj“. Vo vzťahu k matke súd k rovnakému opatreniu nepristúpil, keďže u tejto nebolo zistené nerešpektovanie pokynov odborníkov či orgánov starostlivosti o mal. deti a nespolupráca s nimi. Za pravdepodobné odvolací súd označil, že v priebehu konania sa situácia zmení, čo bude dôvodom pre zmenu súdneho rozhodnutia o zákaze styku. Obom rodičom odvolací súd zároveň samostatným uznesením nariadil výchovné opatrenie formou odbornej pomoci, vykonávané v o. z. Návrat v Prešove v súčinnosti s DKC Náruč.

2.6. Z obsahu spisu podľa zistenia odvolacieho súdu vyplývajú závažné skutočnosti vzbudzujúce pochybnosti o spôsobilosti otca zabezpečiť riadny psychosociálny vývoj mal. F., ktorá potrebuje odbornú starostlivosť. Otec nerešpektuje odporúčania lekárov, neguje diagnózu dcéry, má vlastný pohľad na príčinu problémov. F. izoluje, nespolupracuje s kolíznym opatrovníkom, odmieta odbornú pomoc. Závažné závery vzbudzujúce otázky o spôsobilosti otca vychovávať dcéru vyplývajú zo znaleckého posudku, kde znalec udáva jeho emočné, osobnostné a motivačné kritériá na emočne nezrelej úrovni, keď mu uniká skutočná potreba dieťaťa a vlastná zodpovednosť za vzniknutú situáciu. Otec dieťa emočne zneužíva (bod 9. záveru III. znaleckého posudku č. 51/2024).

2.7. So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia sú splnené a mal za to, že je namieste odlišná úprava pomerov, preto podľa § 388 ods. 1 CSP zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie.

2.8. Zdôrazniac úlohu rodičov chrániť záujmy dieťaťa a § 38 Zákona o rodine odvolací súd zdublikoval, že mal. F. má potvrdenú vývinovú poruchu - Aspergerov syndróm. Výchovné pôsobenie otca objektívne, napriek tomu, že má ku F. vytvorený silný citový vzťah a je presvedčený, že pre ňu robí to najlepšie, má za následok izoláciu, neplnenie školskej dochádzky, negovanie zdravotného stavu a nedodržiavanie liečebného režimu. Uvedené možno vyhodnotiť ako porušovanie rodičovských povinností vyplývajúcich zo Zákona o rodine. Postoj otca k matke maloletej, s ktorou súperí a obviňuje ju za všetky zlyhania bez akýchkoľvek známok sebareflexie je pre mal. F. výrazne škodlivý. Odmietanie odbornej pomoci, presvedčenie, že súdy prijímajú opatrenia z dôvodu kamarátskych vzťahov s matkou, neumožnenie šetrenia pomerov kolíznemu opatrovníkovi, absolútna neochota spolupracovať s orgánmi starostlivosti o maloleté deti (napriek deklaráciám na pojednávaní) vzbudzujú pochybnosti o spôsobe výkonu rodičovských práv a povinností zo strany otca. Z týchto dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že je namieste, aby z úradnej moci inicioval konanie, v ktorom bude preskúmané, či je otec v plnom rozsahu spôsobilý vykonávať rodičovské práva a povinnosti voči mal. F., alebo je namieste do týchto práv zasiahnuť spôsobom vyplývajúcim z ust. § 38 Zákona o rodine.

2.9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP a s poukazom na to, že žiaden z účastníkov konania nepodal v rámci odvolacieho konania návrh na rozhodovanie o trovách odvolacieho konania.

3. Dňa 02. októbra 2025 vydal odvolací súd uznesenie sp. zn. 24CoP/59/2025, ktorým rozhodol o oprave uznesenia z 29. 07. 2025 Krajského súdu v Prešove č. k. 24CoP/59/2025-939 vo výrokoch I. a IV. tak, že majú správne znieť: „I. Nariaďuje otcovi odovzdať mal. F. do starostlivosti organizácie Náruč - Pomoc deťom v kríze, o. z., IČO: 36 138 665, Zádubnie 56, 010 03 Žilina - Zádubnie, čím po dobu trvania nariadeného neodkladného opatrenia mení rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 29C/178/2011-38 zo dňa 01. 02. 2012 v časti zverenia mal. F. do osobnej starostlivosti matky.“ „IV. Toto neodkladné opatrenie bude trvať najdlhšie 6 mesiacov od odovzdania mal. F. do starostlivosti organizácie Náruč - Pomoc deťom v kríze, o. z., IČO: 36 138 665, Zádubnie 56, 010 03 Žilina - Zádubnie.

4. Proti výrokom I., II., IV., V. a VI. uznesenia odvolacieho súdu podal otec (ďalej aj „dovolateľ“)

dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 420 písm. f) CSP. Tvrdil, že dovolací dôvod „spočíva v tom, že: 1/ závery odvolacieho súdu v skutkovej otázke sú v rozpore s vykonaným dokazovaním, 2/ odôvodnenie napadnutého uznesenia je nedostatočné, nepresvedčivé a nepreskúmateľné a 3/postupom súdu došlo k porušeniu čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej DoLPaZS).“

4.1. Otec v dôvodoch dovolania tvrdil, že odvolací súd pri zmene uznesenia súdu prvej inštancie bez ďalšieho prebral znalecký posudok č. 51/2024 znalkyne Mgr. Z. Z. bez uvedenia dôvodov, pre ktoré považoval znalecký posudok za vierohodný, hoci nebolo preukázané, že zohľadňuje špecifiká dieťaťa s črtami Aspergera (potreba stability, rutiny a predvídateľnosti) a v odôvodnení rozhodnutia sa nevysporiadal so všetkými podstatnými argumentmi dovolateľa ani s vykonanými dôkazmi, ktoré svedčili v jeho prospech. Namietol spôsob a stratégiu vedenia výsluchu maloletej dňa 06. 05. 2025 aj to, že konajúci súd sa dostatočne nezaoberal dôvodmi správania sa maloletej, ani sa nepokúsil komplexne zhodnotiť jej psychický vývoj v širšom časovom kontexte. Argumentoval, že závery kolízneho opatrovníka, o ktoré sa odvolací súd oprel, nezohľadňujú aktuálny stav a reálnu starostlivosť otca (od 11. 09. 2025 pobyt maloletej na akútnom detskom psychiatrickom oddelení, kde otec zabezpečil všetky potrebné vyšetrenia, liečbu a podporu, pravidelne monitoruje jej zdravotný stav, školské výsledky a terapeutický progres); neodkladné opatrenie stratilo svoj účel, je pre maloletú neprospešné a jeho pokračovanie by bolo v priamom rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Výrok VI. napadnutého uznesenia odvolacieho súdu dovolateľ označil za procesne a vecne neodôvodnený zásah do rodičovských práv dovolateľa odporujúci princípu proporcionality a požiadavke rešpektovania najlepšieho záujmu dieťaťa. V závere dovolania otec označil dôkazy, ktoré majú byť vykonané dovolacím súdom a uplatnil si náhradu trov dovolacieho konania.

5. Matka maloletej vo vyjadrení k dovolaniu podanom prostredníctvom právnej zástupkyne navrhla dovolanie odmietnuť podľa § 447 písm. c) CSP z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. S poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) sp. zn. 3Cdo/236/2016 (R 19/2017) a 8Cdo/83/2017 uviedla, že v danom prípade nie je dovolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej ani rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak by dovolací súd považoval dovolanie za prípustné, označila ho za nedôvodné navrhnuť jeho zamietnutie podľa § 448 CSP. Súdny pri rozhodovaní nevychádzali len zo znaleckého posudku, ale zo všetkých vykonaných dôkazov. Poukázala na to, že názor maloletého dieťaťa nemožno prebrať nekriticky, bez zohľadnenia toho, že maloletá kopíruje postoj svojho otca a ide až o manipulovanie dieťaťa. Práve počas pobytu u otca, ktorému bolo dieťa zverené, došlo k zhoršeniu zdravotného stavu maloletej tak, že musela byť hospitalizovaná (od 11. 09. 2025) na psychiatrii. Matka sa o hospitalizácii dozvedela náhodou, zo súdneho spisu. F. je od 16. 12. 2025 umiestnená do CDR - Detské krízové centrum NÁRUČ a v jeho rámci do rodiny profesionálneho náhradného rodiča, kde sa adaptovala a v rodine aj v škole sa správa bezproblémovo. Matka na rozdiel od otca úzko spolupracuje s odborníkmi a snaží sa urobiť všetko pre obnovu jej vzťahu s maloletou.

6. Kolízny opatrovník maloletej F. sa k dovolaniu nevyjadril.

7. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa od 1. júla 2016 riadia ustanoveniami CMP. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. CMP v § 76 až § 77a upravujúcich niektoré ustanovenia o dovolaní neobsahuje osobitnú úpravu o prípustnosti dovolania, preto aj v posudzovanej veci prípustnosť dovolania otca bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP.

8. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník konania (otec) zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru o potrebe odmietnutia dovolania. Keďže dovolanie proti III. výroku uznesenia odvolacieho súdu nebolo podané, tento výrok zostal rozhodnutím dovolacieho súdu nedotknutý.

9. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných vád, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a) až f) CSP. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 19/2017) judikoval, že základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Preto v prípade, kedy dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 CSP dovolací súd prednostne skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti v dovolaní tvrdenej procesnej vady v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristúpi dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu uvedenému v tomto ustanovení. Z uvedeného a contrario vyplýva, že ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k namietanej procesnej vade došlo alebo nie.

11. Z verejne dostupnej judikatúry najvyššieho súdu (pozri rozhodnutia publikované pod č. R 21/2018 a R 76/2018) vyplýva, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ktoré spĺňa kritérium prípustnosti dovolania „vo veci samej“ alebo ktorým sa „konanie končí“ v zmysle § 420 CSP je také, ktoré konzumuje vec samu. Ide o prípady, kedy rozhodnutie o neodkladnom opatrení je iniciované a vydané ešte pred konaním vo veci samej, a zároveň také, na ktoré už nebude nadväzovať konanie vo veci samej. Sú to rozhodnutia, u ktorých sa nepredpokladá, že budú po ich vydaní dotknuté meritórnym rozhodnutím vydaným v súvisiacej veci. Rozhodnutia, ktoré nekonzumujú vec samu sú najmä tie, ktoré sú vydané v priebehu súvisiaceho konania vo veci samej.

12. V posudzovanom prípade odvolací súd uznesením z 29. júla 2025 č. k. 24CoP/59/2025 - 939 v znení jeho opravy uznesením z 02. októbra 2025 sp. zn. 24CoP/59/2025 zmenil uznesenie súdu prvej inštancie a rozhodol spôsobom uvedeným v 2. odseku odôvodnenia tohto uznesenia odvolacieho súdu. Dovolací súd skúmal, či napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Dospel k záveru, že nejde o tento typ rozhodnutia odvolacieho súdu a prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP potom nie je daná. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že na súde prvej inštancie bolo v čase rozhodovania o neodkladnom opatrení pod sp. zn. 29P/88/2025 vedené pod sp. zn. 29P/113/2024 konanie o úprave práv a povinností k maloletej, v ktorom bol dňa 04. júna 2025 (deň pred rozhodnutím okresného súdu o neodkladnom opatrení) vyhlásený (neprávoplatný) rozsudok. Ďalšie konanie (o úprave styku matky s mal. F.) bolo vedené pred okresným súdom pod sp. zn. 29P/94/2025 (v čase rozhodovania o dovolaní napadnutom neodkladnom opatrení neskončené). Rozhodnutie o posudzovanom neodkladnom opatrení nereprezentuje rozhodnutie vo veci samej, pretože bolo vydané počas označených prebiehajúcich konaní vo veci samej, s ktorými je bezprostredne spojené. Uvedené vyjadril súd prvej inštancie explicitne vo IV. výroku uznesenia a aj v jeho dôvodoch. Konkrétne v 28. bode odôvodnenia uviedol: „Súd s poukazom na dokazovanie vykonané v konaní vedenom pod sp. zn. 29P/288/2024 i v konaní sp. zn. 29P/113/2024 a následné rozhodnutie v predmetnej veci mal za to, že je dôvodné upraviť rodičovské práva a povinnosti k maloletej na čas do právoplatnosti rozsudku zo dňa 04. 06. 2025, sp. zn. 29P/113/2024 neodkladným opatrením, s ohľadom na skutočnosť, že maloletej končí pobyt v zariadení“, ďalej v bode 30 a vo vzťahu k úprave styku v 31. bode („Vzhľadom na vyššie uvedené, teda súd upravil styk dočasne takýmto spôsobom. O konečnej úprave styku bude rozhodnuté vo veci samej“). Skutočnosť, že konanie o nariadenie posudzovaného neodkladného opatrenia bolo vedené pod samostatnou spisovou značkou okresného súdu (29P/88/2025) nie je relevantná. Odvolací súd zmenil uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie po jeho vecnom prieskume nespochybniac, že k nariadeniu neodkladného opatrenia došlo počas neprávoplatne skončeného konania o úprave práv a povinností k maloletej (body 44 a 45 odôvodnenia jeho uznesenia).

Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu tak nemá povahu rozhodnutia vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Až súdne rozhodnutie vydané v riadnom mimosporovom konaní na základe vykonaného dokazovania a posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa je tým, ktoré upravuje pomery účastníkov konečným a meritórnym spôsobom.

13. Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie otca odmietol ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP.

14. Pretože súd prvej inštancie rozhodol aj vo veci samej, dovolací súd samostatne rozhodol o nároku na náhradu trov dovolacieho konania tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia, aplikujúc § 52 CMP a zohľadniac, že matka maloletej prisúdenie náhrady trov dovolacieho konania nenavrhla. Pre prisúdenie náhrady trov konania dovolateľovi dovolací súd nenašiel dôvody.

15. Nad rámec uvedeného dovolací súd vzhľadom na obsah dovolania a v ňom obsiahnutý procesný návrh na vykonanie dokazovania musí dôrazne pripomenúť, že: a/ pre súdne rozhodnutie je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia/vydania (porovnaj § 217 ods. 1 prvá veta a § 234 ods. 2 CSP), b/ pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP) a c/ dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP, ktorý je analogicky aplikovateľný aj na zisťovanie osvedčenia nároku, ktorému sa má poskytnúť súdna ochrana neodkladným neopatrením). To znamená, že okolnosti, ktoré nastali medzi účastníkmi konania po 05. júni 2025 (vrátane umiestnenia mal. F. na psychiatrickom oddelení zdravotníckeho zariadenia) nemôžu byť pri posudzovaní správnosti uznesenia o neodkladnom opatrení vydaného 05. júna 2025 zohľadnené. Zároveň nedá dovolaciemu súdu vo všeobecnosti nespomenúť, že uvedenú právnu úpravu by mali mať rodičia, podávajúcí návrhy na nariadenie neodkladných opatrení opakovane, na pamäti vždy, keď uvažujú o podaní ďalšieho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.